

Генріх Гейне

Підготувала:
учениця 9 – Б класу
Молчанова Вікторія

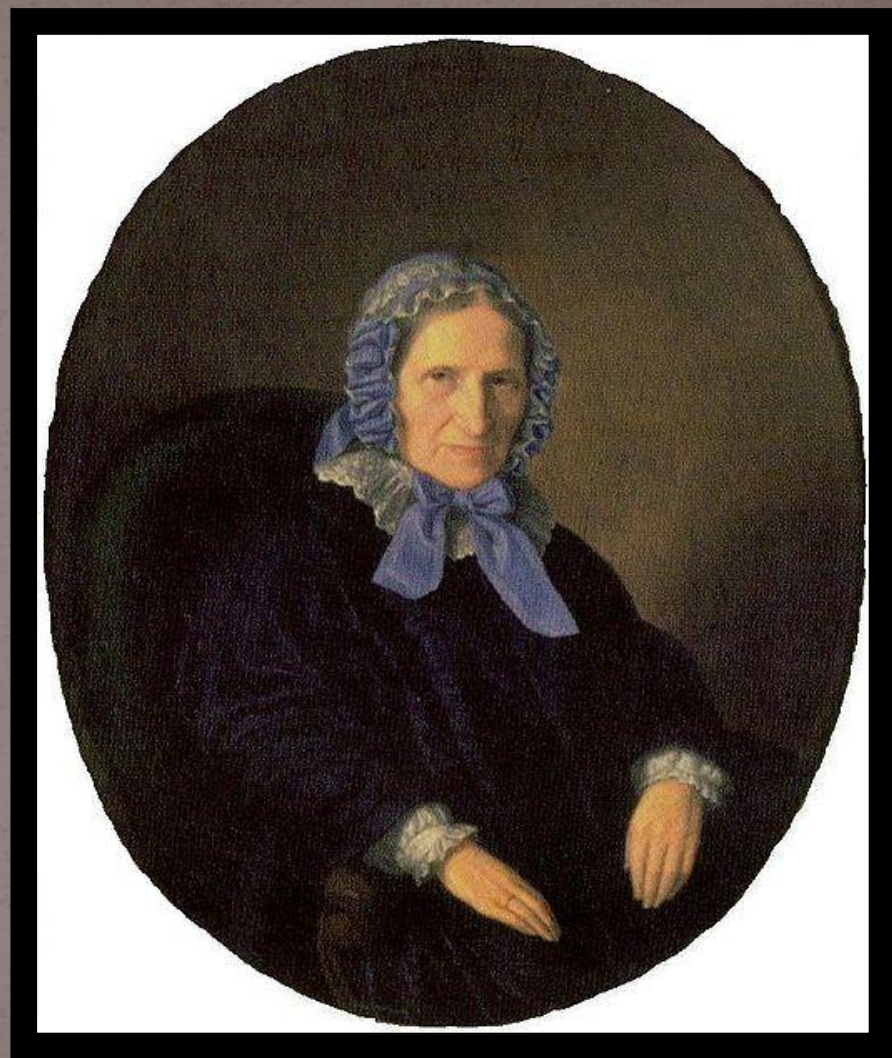
«Найспівчутливіший з
усіх людей
Німеччини»»

Генріх Гейне народився 13 грудня 1799 року в родині єврейського торговця Самсона Гейне й Бетті ван Гельдерн у місті Дюссельдорф, на Рейні. Гейне був старший син у єврейській родині скромного достатку.

Батько, Самсон Гейне — колишній офіцер гвардії, торгував тканинами, та йому не дуже щастило, тому родина бідувала. Людиною був лагідною, доброю Мати Бетті Гельдерн — дочка відомого лікаря, жінка освічена, багато читала і робила усе, щоб її діти стали культурними

Музей Гейне в Дюссельдорф

В цьому будинку
13 грудня **1797** року
народився великий
поет.

- З 1810 по 1812 рік Генріх навчався у Дюссельдорфському ліцеї. Наступний рік провів у конторі багатого банкіра у Франкфурті-на-Майні.
- У 1816 році Генріх продовжив заняття комерцією у Гамбурзі у торговій фірмі дядька — мільйонера Соломона Гейне.

*Дядько Генріха Гейне,
Соломон Гейне*

- На кошти дядька юнак вступив до Боннського університету (1819), звідки потім переїхав до Геттінгенського університету(1820), але змушений був полишити його у зв'язку з дуеллю. Він вивчав юридичні науки, філософію, літературу.

*Боннський
університет*

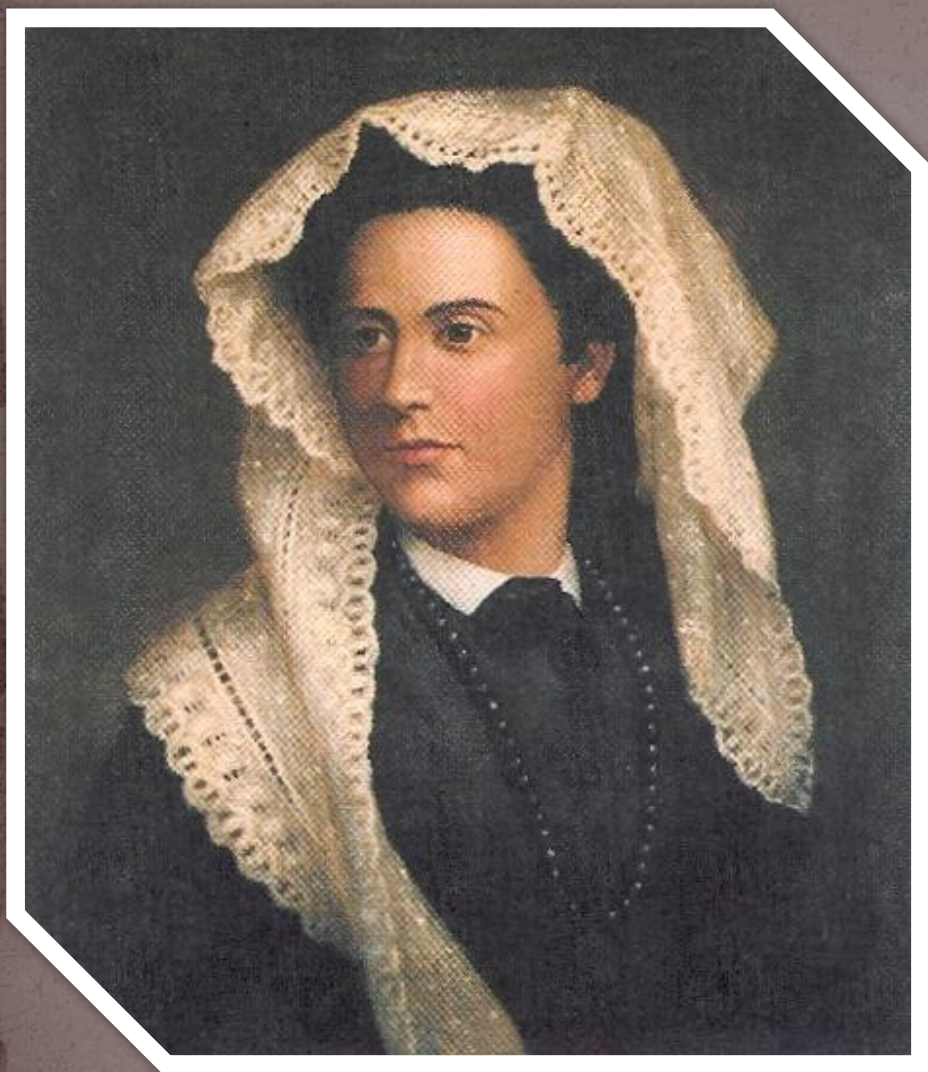

*Геттінгенський
університет*

Амалія Гейне

Перше кохання Гейне – його двоюрідна сестра Амалія. Дівчина відкинула любов бідного родича. Страждання від нещасливого кохання – головна тема знаменитої збірки віршів – “Книгапісень”

Дружина великого поета(Матильда) була неосвіченою селянкою. Але вона дуже кохала свого чоловіка і віддано доглядала за ним до самої його смерті.

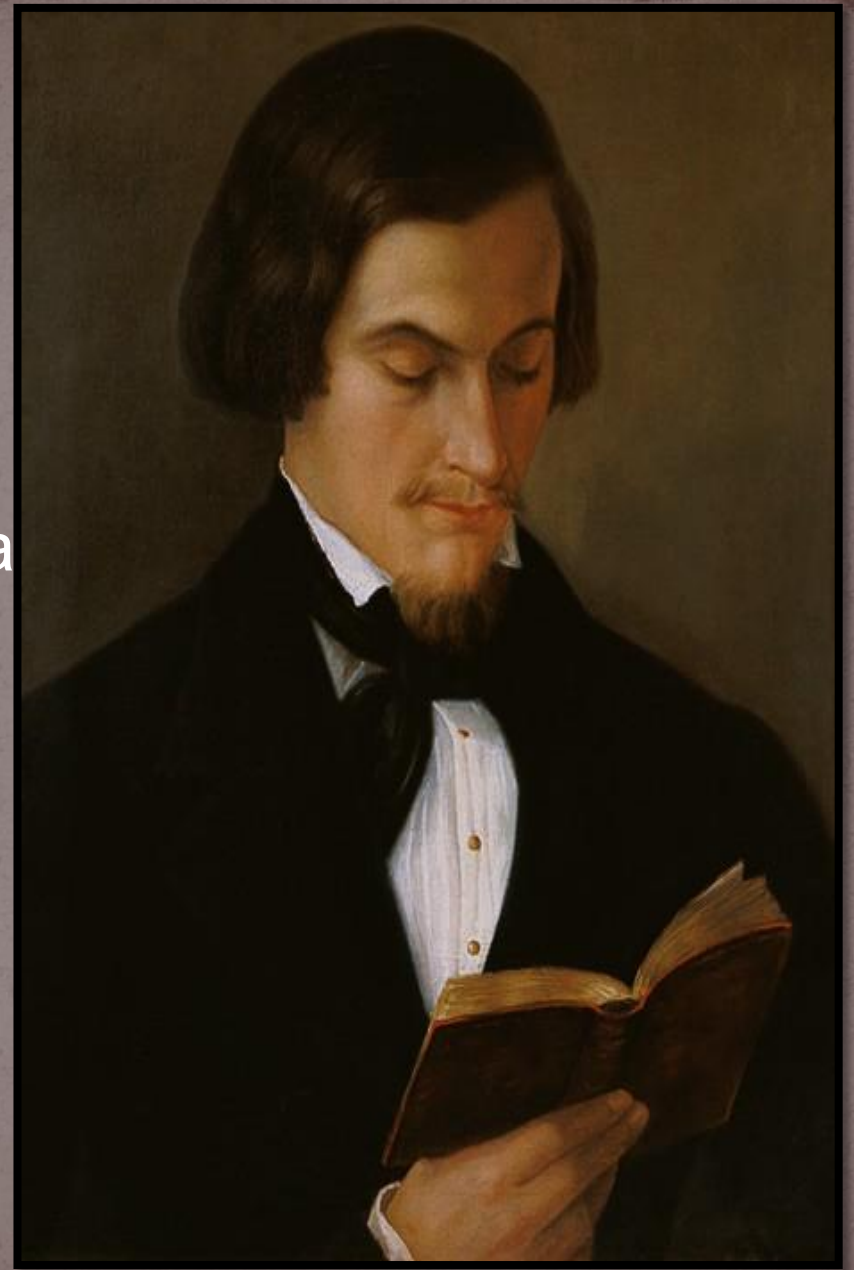
Перші вірші Гейне
опублікував

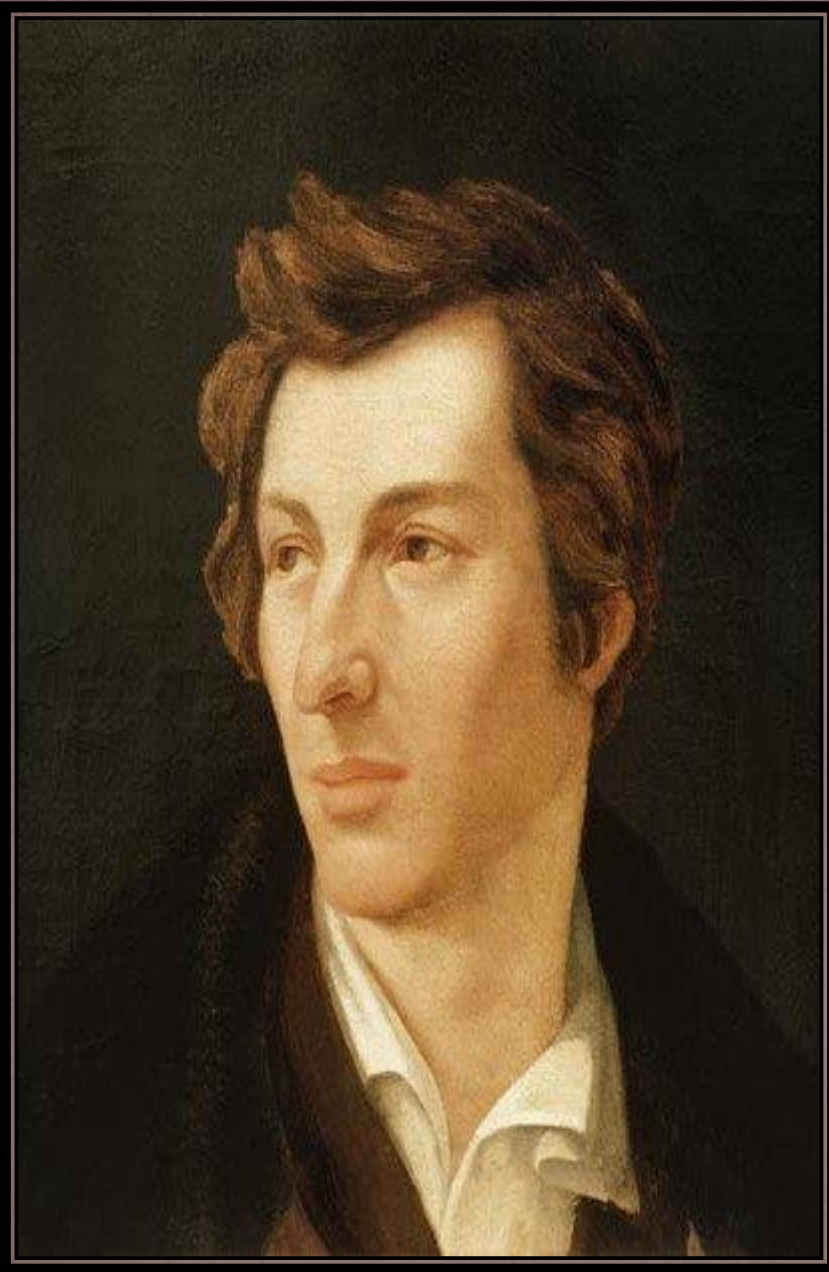
у 1817 році
Перша збірка віршів вийшла
в світ

у 1821 році
Перший віршований цикл
“Ліричне інтермеццо” – у 1823
році

Пробує себе і в прозі
Перший з чотирьох томів
Подорожніх картин вийшов у
1726 році

Ліричні вірші раннього періоду творчості Гейне склали цілу «Книгу пісень» (1827). Ця поетична збірка принесла йому визнання в Німеччині, а згодом і в усьому світі. За життя автора вона видавалась 13 разів; багато віршів були покладені на музику Робертом Шуманом, Францем Шубертом, Йоганесом Брамсом, Петром Чайковським, Ріхардом Штраусом, Едвардом Грігом та ін.

Поет розділив свою книгу на три частини. Це «Юнацькі страждання», коли кохана з'являється до нього в уяві; «Ліричне інтермецо», де кохання розцвітає у сновидіннях; нарешті «Знову на батьківщині», де любов оживає тільки в пам'яті поета. До збірки своєрідним епілогом включено цикл «Північне море», який тематично не пов'язаний з історією кохання.

В останнє десятиріччя життя поет був прикутий до ліжка, ці вісім років він називав «матрацною могилою». Події в Німеччині глибоко хвилювали поета. Він звинувачує боягузливу німецьку буржуазію, її зрадницьку поведінку під час революції. Тяжкі роздуми викликає поразка революційних сил Німеччини та Угорщини («У жовтні», 1849). Збірка «Романцери» (1851) відбиває настрої гіркоти, його погляд на хід історії стає песимістичним. Останні 8 років життя Генріх хворів на туберкульоз спинного мозку. 17 лютого 1856 він помер. «Писати», «папір», «олівець» — були його останніми словами.

З 1846 Генріх Гейне важко захворює на параліч спинного мозку. У травні 1848 року він востаннє вийшов з дому, щоб відвідати Лувр. Решту років він був прикутий до ліжка.

Генріх Гейне помер 17 лютого 1856 в Парижі.
Похований на
кладовищі Монмартру.

